

PROVEM I APROVEM

Fa anys i panys en una petita escola situada al bosc dels “constants” va passar un cas com un cabàs. A la classe d’educació física de la mestra Mico hi havia un papagai amb uns colors molt vius que cridava l’atenció, aquest era molt atrevit, no tenia por de res. En canvi hi havia un elefant molt discret, gros i gris i molt poruc. La mestra Mico els hi va proposar un exercici de reptar a la branca més alta de l’arbre del pati boscós. Dit i fet, tant bon punt la mestra ho va indicar, el papagai li va faltar temps per a fer-ho.

Des de les altures, el papagai es reia sorollosament de l’elefant, el qual per molt que ho intentava no podia aixecar ni un pam de terra.

La mestra va observar que aquesta no era una activitat apropiada per a tots els alumnes de la seva classe i per aquest motiu va proposar un altre exercici.

Aquest consistia en transportar el tronc d’un arbre que havia caigut al mig del pas. Altre cop el papagai va ser el primer en intentar-ho fer, però no va tenir èxit, tot i així no va voler acceptar el seu fracàs i que necessitava ajuda d’algú. Discretament l’elefant va avançar camí cap a on es trobava el papagai i així poder-lo ajudar amb la seva poderosa i llarga trompa. Va fer pujar al papagai al seu damunt i va agafar el tronc com si es tractés d’una ploma i el van transportar fins a la vora del camí.

Vet aquí que el papagai es va adonar que calia ser més humil amb el seu company i que calia respectar les capacitats i habilitats que cadascú té i posseeix. A més, la mestra Mico va reflexionar sobre la diversitat que hi ha al bosc i a partir d’aquell dia va impulsar activitats col·laboratives on tothom podia tenir èxit i sentir-se feliç.

Pepita i Gemma